

ՌԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՈԼՈՐՏԻ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ
2012-2025 ԹՎԱԿԱՆՆԵՐԻ

IV. ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

1. Հայագիտության զարգացման խթանումը պետական քաղաքականության գերակա ուղղություններից է և կոչված է պահպանելու ժողովրդի ազգային նկարագիրը, իրականացնելու սերունդներին կրթելու, հայեցի դաստիարակելու և հայրենիքին նվիրված քաղաքացիներ պատրաստելու գործը՝ նպատակաուղղված պետականության հզորացմանը, հայոց ազգային գաղափարախոսության ձևավորմանը:

2. Ծրագրի նպատակը պետության և հայ մտավորականության ջանքերով հայագիտությունը հայության ազգային ու մշակութային անվտանգության ապահովման հզոր գործոն դարձնելն է: Հայագիտության զարգացումն ապահովելու համար պետությունը պատրաստ է լուծելու հայագիտության առջև ծառացած բազմաթիվ հիմնարար և կիրառական խնդիրներ՝ արդյունավետ գործունեության համար հատկացնելով անհրաժեշտ միջոցներ և տեխնիկական պատշաճ հագեցվածություն:

3. Հայագիտության ոլորտում այսօր հրատապ խնդիրներ են միասնական հայագիտական գիտակրթական և տեղեկատվական դաշտի ստեղծումը հայաստանյան և արտասահմանյան, այդ թվում սփյուռքահայ հայագետների լայն մասնակցությամբ, երիտասարդ մասնագետների փոխանակումը, ինչպես և արդի հայագիտական պարբերականները միջազգային մակարդակին հասցնելը, միջազգային չափանիշներին համապատասխանող օտարալեզու գիտական հանդեսների հիմնումը:

4. Հայագիտության զարգացումը պետք է ընթանա ժողովրդավարական ինստիտուտների ձևավորման և գործառության, ինչպես նաև իրավական պետություն և քաղաքացիական հասարակություն կառուցելու խնդիրներին համապատասխան ու դրանց հետ փոխկապակցված:

V. ԱՆՀՐԱԺԵՇՏ ԶԵՌՆԱՐԿՈՒՄՆԵՐԸ

5. Ապահովել գիտական կադրերի սերնդափոխություն՝ պետական ծրագրով առավելագույնս օգտագործելով առկա ներուժը երիտասարդ կադրերի պատրաստման գործում՝ ստեղծելով անհրաժեշտ քանակությամբ առկա և հեռակա ասպիրանտական տեղեր և կատարելագործելով հայցորդության հաստատությունը, քայլեր ձեռնարկել արտասահմանյան գիտական կենտրոններում երիտասարդ կադրերի պատրաստման և արտերկրի երիտասարդ հայագետների վերապատրաստումը Հայաստանի Հանրապետությունում կազմակերպելու ուղղությամբ:

6. Հայագիտության զարգացմանն ուղղված գործընթացները արդյունավետ դարձնելու նպատակով ստեղծել հայագիտական ուսումնասիրությունները ֆինանսավորող հիմնադրամ:

7. Պետության հոգածության առարկա դարձնել հայագիտության բնագավառում նոր գիտական ու գիտակրթական ենթակառուցվածքների ստեղծման և զարգացման ֆինանսավորումը, ՀՀ մարզերում հայագիտական կառույցների ստեղծումը:

8. Խորացնել և ընդլայնել գրաբարի, սեպագիր քաղաքակրթությունների ու մեռած լեզուների՝ լատիներենի, հին հունարենի, հին վրացերենի, օսմաներենի, ինչպես նաև պարսկերենի, արաբերենի, թուրքերենի, ժամանակակից վրացերենի և ադրբեջաներենի, գրաբարի ուսումնասիրությունը:

9. Պետական միջոցներով աջակցել հայ ժողովրդի պատմությունը, հայոց լեզվի և պատմամշակութային ժառանգությունը համաշխարհային հանրությանը ներկայացնելու միջոցառումներին, որոնց կարևորությունը գնալով աճում է Թուրքիայի և Ադրբեջանի կողմից տարվող հակահայ քարոզչության պայմաններում: Փաստարկված ու հիմնավոր կերպով ցույց տալ տարածաշրջանում հայ տարրի դարավոր քաղաքակրթական դերակատարությունը՝ հակահարված հասցնելով մասնավորապես Հայոց ցեղասպանությունը ժխտելու և Արցախյան հիմնախնդրի նենգափոխման յուրաքանչյուր փորձի:

10. Հայագիտության ոլորտում համագործակցությունը խորացնելու, հետազոտությունների մակարդակը բարձրացնելու համար ստեղծել գիտական խորհուրդ՝ ՀՀ, ԼՂՀ և արտերկրի հայագետների ներգրավմամբ:

11. Մշակել միջազգային համագործակցությունը խթանող մեխանիզմներ, իրականացնել արտերկրում և հատկապես Թուրքիայի տիրապետության տակ գտնվող հայկական տարածքների պատմական ու Վրաստանի, մասնավորապես Ջավախքի հայկական հուշարձանների, հոգևոր ու մշակութային արժեքների պահպանման ու հետազոտման ծրագրեր, ստեղծել պատմական, մշակութային, ազգագրական, ժողովրդագրական ատլասներ:

12. Ընդլայնել Հայաստանում և արտերկրում պահվող ձեռագրական հավաքածուների նկարագրությունը, գիտական բնագրերի կազմումն ու հրատարակումը, վիմագիր արձանագրությունների ուսումնասիրությունը, արխիվային նյութերի, հնատիպ գրքերի և մամուլի թվայնացումը, պատճենումը կամ ձեռքբերումը:

13. Ստեղծել դասական հայագիտական աշխատությունների և հայ դասական գրողների երկերի մատենաշարային հրատարակություններ, դրանցից լավագույնները թարգմանել օտար լեզուներով և հրատարակել:

14. Արագացնել հայագիտական մատենագիտության՝ խտասալիկների ստեղծումը, հայագիտական նյութերի էլեկտրոնային տարբերակները համացանցով տարածելը, հայագիտական բովանդակությամբ մատչելի կայքերի ստեղծումն ու շահագործում:

15. Արևմտահայերենի գործառույթները ապահովելու համար խրախուսել այդ ոլորտի գիտական ուսումնասիրությունները, կազմել համապատասխան դասագրքեր և ձեռնարկներ՝ պայմաններ ստեղծելով արևելահայերենի ու արևմտահայերենի հետագա մերձեցման համար:

16. Հայ բարբառները կորստից փրկելու համար խորացնել դրանց ուսումնասիրությունը, կազմել անհրաժեշտ բառարաններ և հրատարակել գիտական արդյունքները, ստեղծել ժամանակակից սարքավորումներով հագեցած կաբինետներ՝ բարբառները գրանցելու, դրանք անխաթար պահպանելու համար:

17. Նորովի լուսաբանել հայոց պատմության հիմնահարցերը՝ կաղապարներից ձերբազատվելու և գիտական ճշմարտությունը հանրությանն ու աշխարհին ներկայացնելու նպատակով:

18. Ընդլայնել հայ գաղթօջախի պատմության և գիտամշակութային արժեքների, օտարախոս և այլադավան հայերի պատմության ու ազգագրության, բանահյուսական հարուստ ժառանգության ուսումնասիրություն:

19. Ստեղծել հայագիտական հանրագիտարանների և նոր դասագրքերի (նաև օտարալեզու), ինչպես նաև գիտահանրամատչելի պարբերականներ, հրատարակել հայ դասական և ժողովրդագուսանական երգերի նոտագրված շարք:

20. Խորացնել սփյուռքում հայապահպանության ուղղությամբ միջազգային համագործակցությունը, ուսումնասիրել Սփյուռքի պատմությունը, նրա արդի վիճակը, արագացնել արևմտահայերենի և արևելահայերենի մերձեցման ուղիների մշակումը՝ բացառելով ուղղագրության փոփոխությունը:

21. ՀՀ պետական լեզվի՝ հայերենի անաղարտության պահպանման ու նրա գործառույթներն իրականացնելու համար բարձրացնել ՀՀ լեզվի պետական տեսչության կարգավիճակը:

22. Կարևորել միջազգային հայագիտական գիտաժողովների, ամառային դպրոցների և սեմինարների կազմակերպումը Հայաստանում և արտերկրում, հայագիտական թեմաներով նոր թանգարանների ստեղծումը և թանգարանային ցուցադրությունների կազմակերպումը:

23. Սահմանել հայագիտության առաջնահերթ ֆինանսավորման հիմնական ոլորտները.

- 1) կադրերի պատրաստում առկա, հեռակա ասպիրանտուրայի և հայցորդության միջոցով.
- 2) հայագիտական հիմնադրամի ստեղծում.
- 3) հայագիտական նոր ենթակառուցվածքների կազմավորում.
- 4) գրահրատարակչական գործունեության էական բարելավում.
- 5) հայագիտական օտարալեզու նոր աշխատությունների և պարբերականների հրատարակում.
- 6) հայագիտական սկզբնաղբյուրների թվայնացում, էլեկտրոնային ռեսուրսների ստեղծում և շահագործում.
- 7) հայագիտական թարգմանչական ռեսուրսների ստեղծում.
- 8) միջազգային գիտաժողովների կազմակերպում: